

teksten, og såfremt komiteen vedtog dem, ville Danmark støtte det således ændrede resolutionsudkast.

„Vi anser spørgsmålet om at afskaffe atomvåben for at være et led af det større problem om fuldstændig og almindelig afrustning under effektiv international kontrol, og vi mener, at det må behandles i denne sammenhæng. Såfremt de italienske ændringsforslag ikke vedtages, vil vi af de nævnte grunde afstå ved afstemningen om hele resolutionen og på hver enkelt del i tilfælde af delafstemning.“

Vedrørende resolutionen om at gøre Afrika til en atomfri zone var det et af USA, Storbritannien og Frankrig forfægtet synspunkt, at resolutionen ville gribe ind i afrikanske staters suverænitet, såfremt de ikke ønskede at være med i planen, og at deres ret til at forsvare sig kunne kompromitteres derved.

De nordiske lande tilsluttede sig det synspunkt, at det ville være til almindelig fordel og et fremskridt, om det afrikanske område blev erklæret for atomfrit, og stemte derfor for resolutionen. En række især afrikanske lande kritiserede Frankrig for atomsprængningerne i Sahara og udtalte, at Afrika ikke ønskede at blive indblandet i den kolde krig.

Som følge af et ændringsforslag fra Cypren i plenarforsamlingen til resolutionen om en traktat med forbud mod prøvesprængninger, blev det bestemt, at de tre atommagter, hvis fornyede drøftelser i Genève begyndte den 28. november, skulle rapportere derom til nedrustningskommissionen den 14. december i stedet for som først bestemt den 14. marts 1962. I øvrigt fremkom der ikke nye synspunkter under debatten i plenarforsamlingen.

Nedrustningsspørgsmålet.

(Dagsordenspunkterne 19 og 81).

1. komité indledte den 15. november behandlingen af nedrustningsspørgsmålet.

Ved afslutningen af 15. generalforsamling i foråret havde den amerikanske og den sovjetiske repræsentant erklæret, at deres regeringer var enedes om i løbet af juni og juli at genoptage udvekslingen af synspunkter om spørgsmål i forbindelse med nedrustningen og om en genoptagelse af ned-

rustningsforhandlingerne i et organ, hvis sammensætning der skulle opnås enighed om. De ville underrette medlemmerne af 16. generalforsamling om, hvilket fremskridt de havde nået.

I begyndelsen af 16. generalforsamling udsendte den amerikanske og den sovjetiske repræsentant en fælleserklæring, hvori de meddelte, at drøftelserne mellem deres to lande havde fundet sted i løbet af sommeren i Washington, Moskva og New York, og at der som resultat deraf var opnået enighed om en fællesudtalelse af de to regeringer om principperne for nedrustningsforhandlinger, men derimod ikke om sammensætningen af et forhandlingsorgan.

Målet for fremtidige multilaterale forhandlinger erklæres i fællesudtalelsen at være at sikre, at en afrustning er almindelig og fuldstændig, at krigen ikke mere er et middel til afgørelse af internationale problemer og endvidere at opnå, at der samtidig med nedrustningen fastlægges en fremgangsmåde, hvorved konflikter kan løses på fredelig måde og freden opretholdes effektivt i overensstemmelse med FN-pagtens principper. Det skal sikres, at staterne til deres rådighed kun har ikke-atombevæbnede styrker i tilstrækkeligt antal til at opretholde den indre orden; men de skal udstyre og aflevere et kontingent tropper til en FN-fredsstyrke.

Afrustningsprogrammet skal indeholde de nødvendige bestemmelser for alle staters vedkommende til gennemførelse af en opløsning af væbnede styrker, nedlæggelse af militære etableringer inkl. baser, ophør med rustningsproduktion eller omstilling af produktionen til fredeligt formål, afskaffelse af alle lagre af kernevåben, kemiske, biologiske og andre våben til masseødelæggelse, ophør med produktionen deraf, afskaffelse af alle fremføringsmidler for disse våben, afskaffelse af organisationer for staternes militære indsats, ophør af militær uddannelse og lukning af uddannelsesanstalter, afskaffelse af de militære budgetter. Nedrustningen skal gennemføres i faser, således at hver enkelt nedrustningsforanstaltning og hvert stadium gennemføres inden for en fastsat tidsgrænse. Foranstaltningerne må være balancerede, således at ingen stat på noget tidspunkt får en militær fordel fremfor en anden stat, og skal